

sikkerhed, er social og etnisk uro, trusler fra atomkraftværker og kolossale miljøproblemer. Truslerne er lige uden for døren. De nordiske lande er de nærmeste til at tage fat, også i egen interesse.

Den Venstresocialistiske Gruppe i Nordisk Råd har i reformarbejdet arbejdet stærkt på at få sikkerhedspolitikken placeret som en hovedopgave for Nordisk Råd. Det er ikke lykkedes i første omgang, men der er alligevel kommet noget med i den endelige beslutning.

Vi finder, at der er brug for et stærkt Nordisk Råd i fremtiden.

Vibeke Peschardt (RV):

Det nordiske samarbejde er under forandring. Ministeren har med sin redegørelse trukket hovedlinjerne op for baggrunden og for de rammer, der er fastlagt for det fremtidige samarbejde.

Strukturen i Nordisk Råd er ændret, så en væsentlig del af arbejdet på det politiske niveau fremover skal foregå i tre søjler: Den første søjle omfatter det interne nordiske, som vi kender det i dag, men opstrammet, effektiviseret og prioriteret i forhold til det, vi kender nu. Europæiske spørgsmål får deres naturlige plads i samarbejdet som den anden søjle, forhåbentlig til gavn for de EU-associerede lande Norge og Island og de bilateralt tilknyttede områder som f.eks.

Grønland. Og endelig er der den tredje og meget vigtige søjle, nemlig Nordens nærområder: de baltiske lande, Skt. Petersborg-området osv.

Disse ændringer betyder i sig selv en omprioritering af arbejdet. Samtidig er det fællesnordiske budget fra 1997 reduceret med kun 10 mio. kr. Til gengæld har man ikke fremskrevet pris- og lønudviklingen for 1997, og deri ligger der jo også en besparelse.

Det vil sige, at vi må forholde os til reducerede budgetter, samtidig med at nye og ændrede opgaver skal løftes på den mest optimale måde. Det er en udfordring, som vi i Det Radikale Venstre glæder os til at deltage i.

Forudsætningerne indebærer først og fremmest, at der må ske og skal ske indskrænkninger i driften af Nordisk Råds aktiviteter og institutioner for at få plads til de nye opgaver: EU-samarbejdet og den baltiske søjle.

For at give et overblik over, hvordan man kan starte på det, er der fremstillet en bilagsrapport, »Nordisk nytte«, der i summarisk form opregner de 47 institutioner, der kommer i spil. Nogle skal måske forsvinde, og andre skal indskrænkes for at give plads til nye.

Jeg må sige, at rapporten er kortfattet, men jeg har forstået, at det også er meningen med den; i modsat fald ville den nemlig være alt for omfattende og uoverskuelig. Det har vi forståelse for, selv om en sammenfatning eller en kortfattet evaluering ville have været nyttig at have med.

Jeg skal i øvrigt ikke pege på noget eller nogen, der skal glide ud eller dramatisk beskæres, men jeg synes, det ligger i hele oplægget, at noget *må* forsvinde for at give plads til de nye opgaver i overensstemmelse med de tre søjler.

Ministeren nævner i sin redegørelse, at der naturligvis skal tages hensyn til det involverede personale. Det er jeg helt enig i at der skal, selv om vi altså skal omprioritere. De lande, hvor institutionerne er beliggende, vil måske have stærke meninger om, at det ikke lige er hos dem, der skal skæres, eller deres institutioner, der skal rammes.

Derfor tror vi, det kunne være et godt princip, at man nationalt forholder sig til betydningen af bestemte institutter, og at man dér, hvor man nationalt finder, at et institut er virkelig vigtigt, selv må sørge for driften – ikke med nordiske midler, men med nationale midler. En sådan selvansøgelse må det være muligt at finde frem til, og det udelukker jo ikke, at man på nordisk plan kan oprette f.eks. økonomiske puljer, afholde seminarer, udveksle forskere, og hvad der ellers måtte være.

Rapporten om nordisk nytte er et godt håndværktøj i den forbindelse, og jeg har forstået, at det vil være muligt, hvis man ønsker det, nøjere at få beskrevet nytten – for at blive i rapport-sproget – af de aktiviteter, som rapporten opregner.

Jeg vil slutte med at give vores opbakning til dette svære projekt, som vi står lige foran. Vi mener, at det nordiske samarbejde er langt bedre end sit rygte, og vi vil arbejde ihærdigt med de nye visioner, der ligger i tanken om Norden som region i EU, og vi betragter arbejdet med Baltikum som noget helt afgørende.

Med de ord vil jeg sige tak til ministeren for redegørelsen.

Aage Brusgaard (FP):

Fremskridtspartiet har jo år for år her fra talerstolen påpeget, at Nordisk Råd-samarbejdet var for dyrt. Pengene – eller i hvert fald mange af dem – blev brugt til politikeres og i endnu højere grad til embedsmænds sammenkomster og fester og de 40-50 organer og institutioner, som vi holder kunstigt i live ved at pumpe nordiske